

двамъ ханижхъ по пѣкой залъгъ. Подиръ закускѫтъ уловихъ ся на игрѣ.

Райко и Ангелина отнай-папрѣдъ стояхъ насамъ, че господаркытъ ся забавлявахъ съ тѣхъ, и гы запытвахъ ту затова ту за онова. Нѣкои отъ женитѣ гы милвахъ по образа, защото и двѣтѣ дѣца бѣхъ хубавелесты. На другытѣ дѣца домажчиѣ, зашо да не играе и Райко съ тѣхъ; повыкахъ го въ дружинството си, и той на часътъ имъ при друзи. А за да развесели еще повече дружината си, и тѣй да покаже благодарностъ си къмъ господаркытѣ, извади изъ поясъ свиркѫ, а умѣяше добрѣ да свири, рече и на сестрѣ си: Хайде Ангелино попѣй онѣзи пѣсень за вѣлка и за дѣтето, пакъ азъ ще ти помѣгамъ съсъ свиркѫтѣ; това ще бѫде угодно на тѣзи добры господарки. Ангелина ся по причерви отъ срамъ и ищеше да ся ствые, но женитѣ ѹкъ налѣгнѫхъ и тя захванѣ на слѣдъ Райковѣтѣ свиркѫ съ умиленъ гласъ да пѣе пѣсеньта за вѣлка и за дѣтето, така:

“Ходило дѣте разблудно,